Jutro — Adela

Od autora: wiersz

Wszystkie śmierci bliskich chodzą za mną jak cień.

Wyskakują spod stołu, chowają się w ramionach drzew,

a ich długie ręce próbują mnie dosięgnąć.

Cień jak lustro, orli nos po dziadku,

włosy babci, cienkie i łamliwe,

a w domu roznosi się zapach ciasta,

tego samego co kiedyś, gdzieś.

Pamięć zawodzi, zaginął, tak to on,

w kostnicy długi korytarz

lub jeszcze sobie przypominam

niebieskie foliowe kapcie.

Przyjdę jutro.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelakiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Adela, dodano 14.02.2017 07:37

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.